

знаменитостите ѝ още една драгоцінна важност и се обѣща да ѝ пази, както и другите старини, като достояние не само на Търново а на цѣла България. Слѣдъ това, Тѣхни Царски Височества съ голѣмо внимание разгледахъ остатѣците отъ развалините и наскоро откритите подъ земята ямки зидини, а тѣй сѣщо и Хисаръ-Джамиси. Кждѣ 6 1/2 часа се отправихъ съ свитата си да гостуватъ въ прѣображонския манастиръ Св Троица, а множеството се разнесе отъ Царювецъ.

Съ това завършваме историческия прѣгледъ на старата българска столица Търново. Читателите сж разбрали, вѣрваме, че поради старите си традиции тоя градъ е държелъ видно мѣсто въ народните движения, за освобождението на България отъ политическото и духовно робство. Много народни движения, като захванемъ отъ Владиславово и Константиновото въ 1405 год. за отхвърлянето на турското иго и свършимъ съ Стамболовото въ 1886 год. за възвръщането на Князя Александра сж имали началото си отъ Търново. А и неможеше да бжде другояче, защото нийде другаде не сж останали толкова слѣди, които да напомняватъ за миналите щастия и нещастия на българския народъ, както ще видимъ въ отдѣла за старините.

IV. Старини.

Най-видни развалини отъ римско врѣме сж оиѣзи на града *Никополъ*, при сегашното село Никюпъ, 3 часа на Сѣвѣрозападъ отъ Търново. Развалините на Никюпъ, обширно сж описани отъ Каница. Никополци сж вдигали материялъ за постройките отъ село Хотница на западъ отъ клисурата, що води изъ Търново за равнината. И до днесъ се виждатъ тамъ, при стария каменоломъ, недодѣлани и съ мжхъ обрасли саркофаги. Недавно, когато е построяванъ мостътъ надъ Русица, остатѣците отъ близката римска крѣпостъ, най-вече дѣланиите каменѣе, сж били употребени, както и по-напрѣдъ въ турско врѣме. Каменѣетѣ за много черкви, джамии, манастири и чешми сж били отъ тамъ земени. Въ самото Търново се виждатъ по остатѣците отъ сръдновековните згради олтарни каменѣе, надгробници и т. п. довлечени пакъ отъ развалините при Никюпъ. Дългий надписъ отъ врѣмето на Царя Септимия